

ປະກາສດກະທຽວເກົ່າກະຫວຸນແລະສທກຣົນ

ເຮືອງ ກຳນົດມາຕຮຽນສິນຄ້າເກົ່າກະຫວຸນ :

ການປົງປັບປຸງທາງການເກົ່າກະຫວຸນທີ່ສໍາຫັບພາກສຸກ

ຕາມພຣະຣາຊບໍ່ຜູ້ຕືມາຕຮຽນສິນຄ້າເກົ່າກະຫວຸນ ພ.ສ. ແມ່ນ

ໂດຍເປັນການສົມຄວາມປັບປຸງແກ້ໄຂການກຳນົດມາຕຮຽນສິນຄ້າເກົ່າກະຫວຸນ ເຮືອງ ການປົງປັບປຸງທາງການເກົ່າກະຫວຸນ
ທີ່ສໍາຫັບພາກສຸກ ຕາມພຣະຣາຊບໍ່ຜູ້ຕືມາຕຮຽນສິນຄ້າເກົ່າກະຫວຸນ ພ.ສ. ແມ່ນ ໃຫ້ແມ່ນສົມກັບ
ສພາກສົມປັບປຸງ

ອາຍຸຍໍາຈາມຄວາມໃນມາຕຣາ ດ ມາຕຣາ ອັນ ວຣຄສອງ ແລະມາຕຣາ ອົນ ແກ່ງພຣະຣາຊບໍ່ຜູ້ຕື
ມາຕຮຽນສິນຄ້າເກົ່າກະຫວຸນ ພ.ສ. ແມ່ນ ປະກອບມີຄົນຄະນົມການມາຕຮຽນສິນຄ້າເກົ່າກະຫວຸນ ໃນການປະຫຼຸມ
ຄົງທີ່ ດ/ຝມ່ນ ເນື້ອວັນທີ ອ ຢັນວັນຄມ ແມ່ນ ຮັ້ມນຕີ່ວ່າການກະທຽວເກົ່າກະຫວຸນແລະສທກຣົນ
ຈຶ່ງໄດ້ອອກປະກາສໄວ້ ດັ່ງຕ່ອໄປນີ້

๑. ໃຫ້ຢັກເລີກປະກາສດກະທຽວເກົ່າກະຫວຸນແລະສທກຣົນ ເຮືອງ ກຳນົດມາຕຮຽນສິນຄ້າເກົ່າກະຫວຸນ :
ການປົງປັບປຸງທາງການເກົ່າກະຫວຸນທີ່ສໍາຫັບພາກສຸກ ຕາມພຣະຣາຊບໍ່ຜູ້ຕືມາຕຮຽນສິນຄ້າເກົ່າກະຫວຸນ ພ.ສ. ແມ່ນ
ລົງວັນທີ ອ ມີຖຸນາຍນ ພ.ສ. ແມ່ນ

๒. ກຳນົດມາຕຮຽນສິນຄ້າເກົ່າກະຫວຸນ : ການປົງປັບປຸງທາງການເກົ່າກະຫວຸນທີ່ສໍາຫັບພາກສຸກ
ມາຕຮຽນເລຂທີ ມກ. 6403-2565 ໄວ້ເປັນມາຕຮຽນທີ່ໄປ ດັ່ງນີ້ມີຮາຍລະເອີດແນບທ້າຍປະກາສນີ້

๓. ບຽດຕາໃບຮັບຮອງທີ່ຜູ້ປັບປຸງທາງການກະທຽວສອບມາຕຮຽນໄດ້ວັດທີ່ໄວ້ຕາມປະກາສດກະທຽວ
ແລະກະທຽວທີ່ເຮືອງ ຖ້າມີການສົມຄວາມໃນມາຕຮຽນສິນຄ້າກະຫວຸນ ໂດຍບໍ່ໄວ້ຕີ່ຫຼັງການທີ່ມີການສົມຄວາມ
ໃນມາຕຮຽນບໍ່ຜູ້ຕືມາຕຮຽນສິນຄ້າກະຫວຸນ ພ.ສ. ແມ່ນ ລົງວັນທີ ອ ມີຖຸນາຍນ ພ.ສ. ແມ່ນ
ໃຫ້ກົງເຊື່ອໄດ້ວັດທີ່ໄປຈົນກວ່າໃບຮັບຮອງນັ້ນຈະສື່ນອາຍຸ ທີ່ວິວງຸກເພີກຄອນ ທີ່ມີການຂອຍກເລີກ ແລ້ວແຕ່ກຣົນ
ທັງນີ້ ໄໃຫ້ບັນດັບຕັ້ງແຕ່ວັນຄັດຈາກວັນປະກາສໃນຮາຊກິຈຈານບັກປາເປັນດັ່ນໄປ

ປະກາສ ວັນທີ ๓ ຖຸມພັນຍົງ ພ.ສ. ແມ່ນ

ປະກັດ ໂພສຸຮນ

ຮັ້ມນຕີ່ວ່າການກະທຽວເກົ່າກະຫວຸນແລະສທກຣົນ ປົງປັບປຸງທາງແຫນ

ຮັ້ມນຕີ່ວ່າການກະທຽວເກົ່າກະຫວຸນແລະສທກຣົນ

มาตรฐานสินค้าเกษตร

การปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับฟาร์มสุกร

1. ขอบข่าย

- 1.1 มาตรฐานสินค้าเกษตรนี้ กำหนดการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับฟาร์มสุกรตามที่กำหนด นิยามไว้ในข้อ 2.1 ครอบคลุมองค์ประกอบฟาร์ม การจัดการฟาร์ม บุคลากร สุขภาพสัตว์ สวัสดิภาพสัตว์ สิ่งแวดล้อม และการบันทึกข้อมูล เพื่อให้ได้สุกรที่มีความเหมาะสมในการนำไปเลี้ยง หรือนำไปใช้เป็นอาหาร โดยคำนึงถึงความปลอดภัยอาหาร สุขภาพสัตว์ สวัสดิภาพสัตว์ และสิ่งแวดล้อม
- 1.2 มาตรฐานสินค้าเกษตรนี้ ใช้กับฟาร์มที่เลี้ยงสุกรที่มีชื่อวิทยาศาสตร์ว่า *Sus scrofa* ทั้งที่เป็น สุกรบ้านและสุกรป่า

2. นิยาม

ความหมายของคำที่ใช้ในมาตรฐานสินค้าเกษตรนี้ มีดังต่อไปนี้

- 2.1 ฟาร์มสุกร (pig farm) หมายถึง สถานประกอบการที่เลี้ยงสุกรเพื่อแม่พันธุ์ สุกรอนุบาล หรือสุกรุ่น อย่างได้อย่างหนึ่ง หรือหลายอย่างรวมกัน

3. ข้อกำหนด

3.1 องค์ประกอบฟาร์ม

3.1.1 สถานที่ตั้ง

หลักการ

การเลือกสถานที่ตั้งเพื่อประกอบกิจการฟาร์มสุกรมีความสำคัญ ต้องคำนึงถึงการป้องกัน ของอันตรายทางกายภาพ เคมี และชีวภาพจากสภาพแวดล้อม การcommunicate ที่สะดวก และการมีแหล่งน้ำที่เหมาะสมและเพียงพอ เพื่อให้แน่ใจว่าไม่มีผลกระทบต่อสุขภาพ และสวัสดิภาพสัตว์ สามารถขนส่งสุกร อาหารสัตว์ เวชภัณฑ์ และอุปกรณ์ต่างๆ ได้สะดวก และไม่เกิดปัญหาการขาดแคลนน้ำใช้

3.1.3.2 มีพื้นที่เพียงพอในการเลี้ยงสุกร และมีสภาพแวดล้อมภายในโรงเรือนเหมาะสมกับสายพันธุ์
ขนาด และอายุของสุกร

3.1.3.3 กรณีโรงเรือนปิดซึ่งมีการควบคุมสภาพแวดล้อม ได้แก่ อุณหภูมิ ความชื้น การระบายอากาศ
และแสงสว่าง ให้มีสัญญาณเตือนและมีมาตรการดำเนินการในกรณีอุปกรณ์อัตโนมัติไม่ทำงาน
ไฟฟ้าดับหรือขัดข้อง

3.2 การจัดการฟาร์ม

3.2.1 คู่มือการจัดการฟาร์ม

หลักการ

คู่มือการจัดการฟาร์มสุกรที่มีรายละเอียดการปฏิบัติงานที่สำคัญของฟาร์มสุกร จะช่วยให้
บุคลากรที่เกี่ยวข้องสามารถนำคู่มือไปใช้ในการปฏิบัติงานตามขั้นตอนที่กำหนดไว้
อย่างถูกต้อง และช่วยให้การจัดการฟาร์มสุกรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

3.2.1.1 มีคู่มือการจัดการฟาร์มที่แสดงรายละเอียดการปฏิบัติงานที่สำคัญภายในฟาร์ม ได้แก่

- 1) การเตรียมโรงเรือนก่อนนำสุกรเข้าเลี้ยง
- 2) การจัดการฟาร์ม
- 3) ระบบการเลี้ยงสุกร
- 4) การจัดอาหารและน้ำสำหรับสุกร
- 5) การทำความสะอาดและบำรุงรักษาโรงเรือน และอุปกรณ์
- 6) การจัดการด้านสุขภาพสุกร
- 7) การควบคุมสัตว์พาหะ
- 8) การจัดการด้านสุขาภิบาลและสิ่งแวดล้อม
- 9) การจัดการด้านสวัสดิภาพสัตว์
- 10) การบันทึกข้อมูล

3.2.1.2 มีการจัดทำเอกสารสำหรับขั้นตอนและวิธีปฏิบัติงานที่สำคัญ

3.2.2 การจัดการอาหารและน้ำ

หลักการ

การจัดการให้สุกรได้รับอาหารและน้ำที่มีคุณภาพและเพียงพอต่อความต้องการ จะส่งผลดี
ต่อสุขภาพและสวัสดิภาพสัตว์

3.2.2.1 ใช้อาหารสัตว์ที่มีคุณภาพ ปลอดภัย และเหมาะสมสำหรับการเลี้ยงสุกร ตามพระราชบัญญัติ
ควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์ พ.ศ. 2558

3.2.2.2 ห้ามใช้สารต้องห้ามตามพระราชบัญญัติควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์ พ.ศ. 2558

- 3.3.1 มีจำนวนบุคลากรเพียงพอ จัดแบ่งหน้าที่และความรับผิดชอบอย่างชัดเจน โดยคำนึงถึง
จำนวนสุกรที่เลี้ยง
- 3.3.2 บุคลากรมีความรู้ความสามารถเหมาะสมกับการปฏิบัติงาน บุคลากรที่ทำหน้าที่เลี้ยงสุกร
ต้องมีความรู้ โดยได้รับการฝึกอบรมหรือการฝึกอบรมในขณะปฏิบัติงานในการเลี้ยงสุกร
- 3.3.3 มีสัตวแพทย์ที่มีใบอนุญาตเป็นสัตวแพทย์ผู้ควบคุมฟาร์เมิ่งสุกรจากกรมปศุสัตว์
- 3.3.4 บุคลากรมีสุขลักษณะส่วนบุคคลที่ดี และได้รับการตรวจสุขภาพประจำปี รวมถึงโรคติดต่อ¹
ระหว่างสัตว์และคนที่สำคัญ
- 3.3.5 มีมาตรการป้องกันการปนเปื้อนเชื้อก่อโรคเข้าสู่ส่วนการผลิตผ่านทางบุคลากร เช่น การจัดเตรียม²
ห้องอาบน้ำ เครื่องแต่งกายและรองเท้าสำหรับผู้ปฏิบัติงาน
- 3.3.6 บุคลากรที่เจ็บป่วยด้วยโรคติดเชื้อซึ่งอาจปนเปื้อนสู่ระบบการผลิต ห้ามเข้าปฏิบัติงานภายใต้
ส่วนโรงเรือนเลี้ยงสุกร

3.4 สุขภาพสัตว์

3.4.1 การป้องกันและควบคุมโรค

หลักการ

มาตรการป้องกันและควบคุมโรค เช่น ความปลอดภัยทางชีวภาพ การเสริมสร้างภูมิคุ้มกัน³
ที่เหมาะสม และการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. 2558 มีความสำคัญ
ต่อสุขภาพของสุกร ช่วยให้สามารถป้องกันการแพร่กระจายและควบคุมเชื้อก่อโรคผ่านทางคน
สัตว์ และyanพานะได้อย่างมีประสิทธิภาพ

- 3.4.1.1 มีมาตรการความปลอดภัยทางชีวภาพในการป้องกันและควบคุมโรคอย่างเหมาะสม ภายใต้
การกำกับดูแลของสัตวแพทย์ผู้ควบคุมฟาร์เมิ่งสุกร หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากสัตวแพทย์
ผู้ควบคุมฟาร์เมิ่งสุกร
- 3.4.1.2 มีมาตรการป้องกันโรคที่อาจมา กับสุกรรุ่นใหม่ที่นำเข้าฟาร์ม
- 3.4.1.3 มีการป้องกันและควบคุมโรคที่มา กับ yanพานะ อุปกรณ์ และบุคคลก่อนเข้า-ออกฟาร์ม
รวมถึงมีการจดบันทึกการผ่านเข้า-ออกฟาร์มที่สามารถตรวจสอบได้
- 3.4.1.4 มีโปรแกรมการสร้างภูมิคุ้มกันโรค รวมถึงการกำจัดพยาธิภายในและภายนอก ภายใต้การดูแล
ของสัตวแพทย์ผู้ควบคุมฟาร์เมิ่งสุกร
- 3.4.1.5 กรณีที่เกิดโรคระบาดหรือสงสัยว่าเกิดโรคระบาดต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์
พ.ศ. 2558 และดำเนินการตามปศุสัตว์

- 3.6.3 กำจัดและทำลายชาကสุกรด้วยวิธีที่เหมาะสม โดยอยู่ในดุลยพินิจของสัตวแพทย์ผู้ควบคุมฟาร์มสุกร
- 3.6.4 มีระบบบำบัดน้ำเสียเพื่อปรับปรุงคุณภาพของน้ำทิ้ง โดยน้ำทิ้งจากฟาร์มสุกรต้องเป็นไปตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมว่าด้วยการกำหนดให้การเลี้ยงสุกรเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม และประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมว่าด้วยมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากแหล่งกำเนิดมลพิษประเภทการเลี้ยงสุกร
- 3.6.5 มีการจัดการมูลสุกรและการป้องกันกลั่นรบกวน

3.7 การบันทึกข้อมูล

หลักการ

การบันทึกและเก็บรักษาข้อมูลมีความสำคัญที่จะช่วยในการวิเคราะห์หาสาเหตุที่มาของปัญหา หรือข้อผิดพลาดในการจัดการ และสามารถสอดส่องการทำงานในแต่ละขั้นตอนว่ามีความถูกต้องตามวิธีปฏิบัติที่กำหนดไว้

- 3.7.1 มีการบันทึกข้อมูลผลการปฏิบัติงานในขั้นตอนที่สำคัญในการจัดการฟาร์ม ที่มีผลกระทบต่อสุขภาพสุกรและการควบคุมโรค การจัดการด้านการผลิต รวมถึงการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมดังนี้
- 1) ข้อมูลเกี่ยวกับตัวสุกร เช่น หมายเลข อายุ เพศ พันธุ์ ประวัติการผสมพันธุ์ การคลอด การได้รับวัคซีน และการรักษาพยาบาล
 - 2) การจัดอาหารและน้ำ เช่น แหล่งที่มาของอาหารและน้ำ การให้อาหารและน้ำ
 - 3) การรับสุกรที่แสดงแหล่งที่มา
 - 4) การจำหน่ายและกระจายสุกร
 - 5) การเข้า-ออกของบุคคลและyanพานะ
 - 6) การใช้สารเคมี ยาฆ่าเชื้อ หรือวัตถุอันตราย
 - 7) การใช้วัสดุและยาสัตว์ เช่น ใบสั่งยาสัตว์ ในมอบหมายการใช้ยาสัตว์
 - 8) ข้อมูลบุคลากร เช่น ประวัติบุคลากร ประวัติการฝึกอบรมหรือการถ่ายทอดความรู้ หน้าที่ความรับผิดชอบ และผลการตรวจสอบสุขภาพประจำปี
 - 9) บันทึกที่เกี่ยวข้องกับการบำบัดน้ำเสีย
- 3.7.2 ให้เก็บรักษาบันทึกข้อมูลเป็นเวลาอย่างน้อย 3 ปี